

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115214375
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1115214375.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: L.. V.. O. C., D.. XX.XX.XXXX, N. U. X, N., proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, Bratislava, o náhradu škody 28.489 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. mája 2021, č.k. 26C/42/2020-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa od žalovanej domáhala zaplataenia 28.489 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa v žalobe uviedla, že 01.07.2010 bol správe katastra doručený protest prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. Pd 64/10-9 zo dňa 28.06.2010, pričom dňa 01.07.2010 bola ku konaniu LS 13/10 vyznačená v aplikácii WRKN plomba. V trestnej veci bol vypočutý L.. O. S. a uviedol, že je F. Z. G. pre C.. O. Z. N. P. XX.XX.XXXX, a že sa plne pridrižiava stanoviska vedúcej registratúry zo dňa 15.02.2013 pod č. SK 347/2013, na základe čoho bola dňa 23.02.2011 zrušená plomba k nehnuteľnostiam. Ďalej tvrdila, že náhodne vybrané kópie listov vlastníctva č. XXXX R. obdobia od 28.06.2010 do 23.02.2011 svedčia o tom, že plomba na nehnuteľnosti nikdy vyznačená nebola a plomba prokurátora sp. Pd 64/10-9 mala byť daná na celý bytový dom U. X - X a nie len na rozostavané byty, a to z dôvodu zmeny podielov na spoločných priestoroch všetkých nehnuteľností nachádzajúcich sa na LV č. XXXX. Žalobkyňa ďalej uviedla, že trestné konanie, začaté na základe ňou podaného trestného oznámenia, bolo zastavené, avšak s týmto rozhodnutím nesúhlasí a považuje ho za zmätočné. Postup katastra nehnuteľností považovala za nesprávny, a podľa nej boli vydané nesprávne rozhodnutia. Uplatnenú náhradu škody vyčíslila za podiel na spoločných priestoroch 15.339 eur, podiel na spoločných zariadeniach 1.600 eur, právne zastúpenie 4.600 eur, cestovné náklady 1.200 eur, ušlá mzda 4.200 eur, režijné náklady 800 eur a ostatné náklady 750 eur. Súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu odvolania žalobkyne proti uzneseniu o odmietnutí jej žaloby (a z ňou predložených listinných dôkazov) vyplýva, že uplatnila nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a to rozhodnutím Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu z 12.03.2010 č. S.-XXXX/XX, prípadne rozhodnutím Úradu geodézie, kartografie a katastra z 11.01.2011 č. PO-XXX/XXXX. Prvým z týchto rozhodnutí správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva k rozostavaným bytom špecifikovaným v tomto rozhodnutí v prospech L.. M. G., U. G. a spoločností Arthur reality, s.r.o., a Citigain Enterprises Slovakia, s.r.o. a druhým odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Katastrálneho úradu v

Bratislave z 18.08.2010 č. X.-N. a zamietol odvolanie žalobkyne. Listom adresovaným Úradu geodézie, kartografie a katastra SR požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 28.489 eur, ktorú aj špecifikovala. Súd prvej inštancie zhrnul aj rozsiahlu argumentáciu žalovanej, ktorá žiadala žalobu zamietnuť, tvrdiac nesplnenie podmienok vzniku práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, ktoré podrobne rozobrala. Namietala, že žalobkyňou uplatnený nárok nebol predbežne prerokovaný, ako aj neexistenciu nezákonného rozhodnutia a nepreukázanú škodu.

3. Uviedol, že na pojednávaní dňa 25.05.2020 žalobkyňa požiadala o jeho odročenie z dôvodu, že si hodlá ustanoviť právneho zástupcu. Citoval ust. § 183 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého môže byť pojednávanie odročené iba z dôležitých dôvodov, pričom na návrh strany môže byť odročené iba vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca nemôžu dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní dali zastúpiť. Vysvetlil, že skutočnosť, že žalobkyňa sa v konaní chce dať zastúpiť, teda v zmysle citovaného ustanovenia nemôže byť považované za dôvod odročenia pojednávania a to obzvlášť s poukazom na to, že žalobkyňa o uvedenom informovala súd až v rámci svojho prednesu na pojednávaní, teda v rozpore s ust. § 183 ods. 3 C.s.p.

4. Vykonaným dokazovaním a zo skutkových tvrdení strán zistil, že Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu rozhodnutím vydaným pod č. S.-XXXXX/XX zo dňa 04.12.2009 zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo zmluvy o vstavbe a nadstavbe domu uzatvorenej medzi L. M. G., V. F., Z. F. P., Y. I. Z., Z. F. P. V. U. G. H. Z. D. S. G. Ú. W., U. Č. XXXX V. H.: N. Č. V., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. XXXX, na A. Z. A. O. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. Y. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. V., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. Z. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. D. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. V., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. A. Č. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Y. Č. V. Z. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. V., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. Y. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. V., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. P. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. D. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. V., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. I. XXXX, A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. Y. A. na Z. Č. V. Z. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. N., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. Y. A. na Z. Č. V. Z. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. N., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. XXXX, na A. Z. A. Č. Z. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. N., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. Z. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. D. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. N., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. A. Č. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. Č. V. Z. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. N., X. A. N. W. na U. C. X. S. N., Z. Č. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. Y. A. na Z. Č. V. Z. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. N., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. XXXX, na A. Z. A. Č. Z. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. Y. R. W. XXXX/XXXXXX, N. Č. N., X. A. N. W. na U. X. S. N., Z. Č. Z. XXXX, na A. Z. A. Č. XXXX, XXXX V. Z. A. na Z. Č. V. Z. R. W. XXXX/XXXXXX (Ď. V. „ D.).

5. Následne Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislava rozhodnutím č. S.-XXXXX/XX zo dňa 12.03.2010 v plnom rozsahu vyhovel odvolaniu účastníkov konania zo dňa 12.02.2010 proti vyššie uvedenému rozhodnutiu a bol povolený vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Dňa 01.07.2010 bol správe katastra doručený protest prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV pod č. A. XX/XX-X zo dňa 28.06.2010 proti rozhodnutiu Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava pod č. S.-XXXXX/XX dňa 12.03.2010. Správa katastra protestu prokurátora nevyhovela, a preto ho spolu so spisovným materiálom č. S.-XXXXX/XX postúpila dňa 05.08.2010 Katastrálnemu úradu v Bratislave, pričom Katastrálny úrad v Bratislave rozhodnutím č. X.-N. zo dňa 18.08.2010 protestu prokurátora nevyhovela. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie. Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky rozhodnutím č. PO-XXX/XXXX zo dňa 11.01.2011 odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu Katastrálneho úradu v Bratislave č. X.-N. zo dňa 18.08.2010 odmietol a rozhodnutie potvrdil.

6. Ustálil, že žalobkyňa požiadala Úrad geodézie, kartografie a katastra SR o prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 28.489 eur, ktorá jej mala byť spôsobená tým, že v období od 28.06.2010 do 23.02.2011 boli v bytovom dome na U. X. Č. X - X, N. prevedené byty na iné osoby, aj keď podľa vyjadrenia katastrálneho úradu Bratislava bola na uvedenej nehnuteľnosti vyznačená plomba z dôvodu odvolacieho konania a protestu prokurátora. Žiadosť o predbežné prerokovanie bola žalovanej doručená dňa 19.08.2016.

7. Vec posúdil právne podľa ust. § 1 písm. a), § 3 ods. 1 písm. a), § 4 ods. 1 písm. d), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 4, § 15 ods. 1 a ods. 2, § 16 ods. 1, ods. 2 a ods. 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Najskôr vysvetlil, že osobitosťou nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom písomnou žiadosťou ešte pred uplatnením si tohto nároku na súde. Žalovaná argumentovala, že žalobu žalobkyne je potrebné zamietnuť aj z toho dôvodu, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručila žalobkyňa žalovanej až po podaní samotnej žaloby.

Súd prvej inštancie vyhodnotil, že zákon č. 514/2003 Z.z. síce ustanovuje podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ako podmienku uplatnenia tohto nároku na súde, avšak súd musí postupovať v súlade s ust. § 217 ods. 1 C.s.p., a teda vychádzať zo stavu existujúceho v čase vyhlásenia rozhodnutia. Dospel teda k záveru, že pokiaľ v čase vyhlásenia rozsudku je možné konštatovať, že žalobkyňa podala žiadosť o predbežné prerokovanie ňou uplatneného nároku na náhradu škody, tak nemožno považovať podmienku vymedzenú v ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. za nesplnenú, a to aj napriek tomu, že žiadosť bola doručená príslušnému orgánu až po podaní žaloby na súd. Rovnako tak z ust. § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že požiadavku na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nemožno považovať za nesplnenú iba z toho dôvodu, že príslušný štátny orgán na žiadosť o predbežné prerokovanie neprihliadal, a to z dôvodu, že táto podľa neho neobsahovala náležitosti vymedzené v ust. § 16 ods. 1 zákona č. 513/2004 Z.z..

8. Uviedol, že zákon č. 514/2003 Z.z. rozlišuje dva druhy zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, a to zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Hoci žalobkyňa svoj nárok kvalifikovala ako nárok na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím a aj nesprávnym úradným postupom, zo skutkových tvrdení žalobkyne posúdil, že škoda jej mala byť spôsobená, podľa jej názoru, práve nezákonným rozhodnutím, a to rozhodnutím Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava č. S.-XXXXX/XX dňa 12.03.2010, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a to napriek tomu, že v katastri nehnuteľností mala byť vyznačená plomba a bol podaný protest prokurátora č. A. XX/XXXX zo dňa 28.06.2010. Z uvedeného si žalobkyňa odvodila, že rozhodnutie č. S.-XXXXX/XX zo dňa 12.03.2010 je nezákonné a zakladá jej nárok na náhradu škody. Pokiaľ mala škoda žalobkyne spočívať v zmenšení spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach príslúchajúceho k vlastníctvu bytu žalobkyne, tak k tomuto mohlo dôjsť jedine na základe rozhodnutia, ktorým bol povolený vklad vlastníckych práv k bytom postaveným v bytovom dome na U. X. Č.. X - X S. N. na základe zmluvy o vstavbe a nadstavbe bytového domu.

9. Následne vysvetlil, že predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Splnenie týchto jednotlivých podmienok bola povinná preukázať práve žalobkyňa. Citoval príslušnú judikatúru a uviedol, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím vyžaduje zákon vyslovenie nezákonnosti rozhodnutia na to povolaným orgánom v rámci inštančného postupu. Všeobecný súd v prípade rozhodovania o nároku na náhradu škody nie je oprávnený, ani ako prejudiciálnu otázku skúmať zákonnosť právoplatného administratívneho rozhodnutia. Kompetenciu preskúmať zákonnosť správneho aktu má spomedzi orgánov súdnej moci len a výlučne správny súd na základe správnej žaloby za presne špecifikovaných zákonných podmienok. Otázku nezákonnosti rozhodnutia nemožno riešiť ako predbežnú otázku bez toho, aby toto rozhodnutie bolo predtým pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, keďže ide o nevyhnutnú podmienku vzniku zodpovednosti štátu. Súd rozhodujúci o náhrade škody je viazaný rozhodnutím o nezákonnosti rozhodnutia a nemôže túto otázku sám preskúmať. Na základe uvedeného prijal záver, že žalobkyňa existenciu nezákonného rozhodnutia v konaní nepreukázala, navyše z jej skutkových tvrdení je zrejmé, že k zrušeniu rozhodnutia, ktorým došlo k povoleniu vkladu vlastníckych práv k bytom na U. X. Č.. X - X nedošlo, pričom za takéto rozhodnutie nie je možné považovať protest Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. A. XX/XX, keďže podanie protestu prokurátora nemá za následok zrušenie takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ správny orgán bezprostredne nadriadený orgánu, voči rozhodnutiu ktorého bol podaný protest prokurátora, tomuto protestu nevyhovie, prokurátor má oprávnenie podať na súd žalobu o preskúmanie takéhoto rozhodnutia a až správny súd v takomto konaní môže napadnuté rozhodnutie zrušiť. V tejto súvislosti zdôraznil, že z rozhodnutia Úradu geodézie, kartografie a katastra SR číslo: PO-XXX/XXXX vyplýva, že protestu prokurátora nebolo vyhovené ani Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislava a ani Katastrálnym úradom v Bratislave a k zrušeniu rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava č. S.-XXXXX/XX zo dňa 12.03.2010 nedošlo. Keďže žalobkyňa nepreukázala existenciu základného predpokladu pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keď nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, jej žalobu zamietol bez potreby vykonávania žalobkyňou navrhnutého dokazovania spisom správy katastra, resp. prokuratúry.

10. Súd prvej inštancie záverom skonštatoval, že žalobkyňa nepreukázala ani existenciu ďalších podmienok pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, keďže nepreukázala vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím.

Časť zo žalobkyňou uplatnenej škody bola označená ako podiel na spoločných priestoroch a podiel na spoločných zariadeniach, pričom k týmto nárokom žiadne bližšie skutkové tvrdenia neuviedla. Na základe obsahu spisu vyslovil domnienku, že škodu mala zrejme utpieť tým, že povolením vkladu vlastníckych práv k bytom vybudovaným na základe zmluvy o vstavbe a nadstavbe domu došlo k zníženiu podielov ostatných vlastníkov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobkyňa však vôbec nekonkretizovala, akým spôsobom svoju „stratu“ vyčíslila, pričom sa vôbec nevysporiadala so skutočnosťou, že vybudovaním ďalších bytov v bytovom dome muselo dôjsť aj k vybudovaniu ďalších spoločných častí a spoločných zariadení ako napr. obvodových múrov, schodísk, vodorovných nosných a izolačných konštrukcií, resp. zvislých nosných konštrukcií, ktorých spoluvlastníkmi sa stali aj pôvodní vlastníci bytov a nebytových priestorov. V prípade ostatných častí žalobkyňou uplatnenej škody označených ako právne zastúpenie, cestovné náklady, ušlá mzda, režijné náklady a ostatné náklady žalobkyňa okrem sumy nič viac neuviedla a skutočné vynaloženie týchto nákladov ani žiadnym spôsobom nepreukázala. Uzavrel, že žalobkyňa teda nepreukázala vznik samotnej škody a ani jej súvis s tvrdným nezákonným rozhodnutím.

11. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 2 C.s.p. po vyhodnotení, že žalovaná mala v konaní plný úspech, a preto jej priznal proti neúspešnej žalobkyni plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

12. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa včas odvolanie s odôvodnením, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytkla súdu prvej inštancie, že nezistil riadne skutkový stav a rozhodol predčasne a navyš jej nedal možnosť zvoliť si advokáta, ktorý by jej pomohol. Nestotožnila sa so záverom, že všeobecný súd rozhodujúci o náhrade škody nie je oprávnený ani ako prejudiciálnu otázku skúmať zákonnosť právoplatného administratívneho rozhodnutia, a že nepreukázala ani existenciu ďalších podmienok vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, keďže nepreukázala ani samotný vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím. Uviedla, že riaditeľ Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava L. O. S. oznámil, že dňa 01.07.2011 bola ku konaniu LS 13/10 v aplikácii WRKN vyznačená plomba k jednotlivým priestorom uvedeným v proteste prokurátora, ako aj v origináli predmetného listu vlastníctva, pričom plomba bola odstránená z listu vlastníctva č. XXXX S. G.. Ú.. W. až po „vyvedení“ listiny v aplikácii WRKN z dôvodu nevyhovenia protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV. Mala za to, že Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislava konala v rozpore so zákonom z dôvodu, že v období od 01.07.2010 do 23.02.2011 aj napriek vyznačenej plombe v internom systéme WRKN, umožnila nakladať s nehnuteľnosťou na U. Č.. XXXX S. G.. Ú.. W.. Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislava tvrdí, že „vyviedla“ plombu v aplikácii WRKN z dôvodu nevyhovenia protestu prokurátora, avšak na odstránenie plomby z U. Č.. XXXX S. G.. Ú.. W.N. nemala dôvod, pretože jej bolo včas a v zákonnej lehote oznámené, že ona (žalobkyňa) podala žalobu na Krajský súd v Bratislave. Znovu opísala skutkový stav, ktorý predchádzal vydaniu, podľa jej názoru, nezákonného rozhodnutia a konštatovala, že medzi rozhodnutím č. S. XXXXX/XX zo dňa 04.12.2009, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva zo zmluvy o vstavbe a nadstavbe uzatvorenej medzi L. M. G., Arthur reality, s.r.o., Citigain Enterprises Slovakia s.r.o., a U. G., a rozhodnutím, ktorým poverený zamestnanec Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava vyhovel odvolaniu tých istých účastníkov konania proti vyššie uvedenému rozhodnutiu a autoremedúrou povolil návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sa nič nezmenilo, iba pribudli noví účastníci konania. Napriek tomu sa zodpovedný zamestnanec správy katastra neriadil ust. § 22 ods. 5 katastrálneho zákona a vklad povolil. Navyš, zamestnanec, ktorý odvolaniu účastníkov konania vyhovel a povolil návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, tak urobil bez toho, aby oboznámil všetkých aktuálnych vlastníkov bytov, že prebieha konanie pod sp. zn. S.- XXXXX/XX, čím mala byť ukrátená na jej právach. Záverom konštatovala, že napriek argumentácii súdu prvej inštancie škodu vo viacerých podaniach vyčíslila. Priložila tabuľku, v ktorej zosumarizovala jednotlivé položky, predstavujúce jej škodu. Namietala, že jej nebolo umožnené uplatňovať si svoje zákonné nároky pred súdom, keďže súd prvej inštancie bez náležitého dokazovania jej návrh zamietol.

13. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá zotrvala na svojich predošlých vyjadreniach, že v žalovanej veci neexistuje rozhodnutie príslušného orgánu, ktorým by bola vyslovená nezákonnosť, a ktoré by bolo podkladom konania o náhrade škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Mala za to, že žalobkyňa svoje tvrdenia nepodporila dôkazmi, v žalobe absentuje opis rozhodujúcich skutočností,

pričom žalobkyňa nevyčíslila a ani nepreukázala výšku škody. Za irelevantnú vyhodnotila argumentáciu žalobkyne, ktorou poukázala na nezákonné odstránenie plomby súvisiacej s konaním o proteste prokurátora na U. Č.. XXXX pre G.. Ú.. W. v období od 01.07.2010 do 23.02.2011 z dôvodu, že v čase tohto úkonu už bolo správne orgánu zo strany žalobkyne oznámené podanie žaloby na Krajský súd v Bratislave. Mala za to, že žalobkyňa neuviedla žiadne nové skutočnosti, ani neoznačila dôkazy, ktoré by neboli známe, a s ktorými by sa súd nevysporiadal, a ktoré by preukazovali, že žalobkyňa bola ukrátená na konkrétnom subjektívnom práve vyplývajúcom z právneho predpisu, a preto žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

14. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

15. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. S poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, na základe ktorých súd prvej inštancie žalobu žalobkyne, ktorou sa od žalovaného domáhala zaplataenia žalovanej sumy titulom náhrady škody spôsobenej jej nezákonným rozhodnutím, zamietol. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobkyňou uplatneného nároku a jeho výsledky aj náležite a v súlade s ust. § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver o nedôvodnosti žaloby, a svoje rozhodnutie aj náležite a v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých ho založil, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné, pričom všetky svoje závery aj riadne a pochopiteľne zdôvodnil. Ak žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa neuniesla na svoje tvrdenia dôkazné bremeno, keď nepreukázala už existenciu nezákonného rozhodnutia, ale ani škodu a príčinnú súvislosť medzi ňou uplatnenou škodou a nezákonným rozhodnutím (a teda ani zodpovednosť žalovaného za škodu), rozhodol správne a odvolací súd s jeho rozhodnutím súhlasí. Napadnutý rozsudok je správny, zrozumiteľný a aj presvedčivý. S jeho odôvodnením súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (ust. § 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a na odvolacie námietky žalobkyne uvádza nasledovné.

18. Odvolací súd prijal s prihliadnutím na obsah súdneho spisu záver, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobkyne zamietol, pretože nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, ako základného predpokladu pre úspešné uplatnenie si nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. V tejto súvislosti tiež správne poukázal na to, že zákon č. 514/2003 Z.z. vyžaduje pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody od štátu kumulatívne splnenie troch podmienok, a to existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, vznik škody a bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi takýmto nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci a vzniknutou škodou. Zo žaloby žalobkyne vyplýva jej tvrdenie, že ňou vymenované orgány verejnej moci nesprávne postupovali, čo rezultovalo do vydania tvrdeného nezákonného rozhodnutia zo strany Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava č. S.-XXXXX/XX zo dňa 12.03.2010 (ktorým mala byť žalobkyňa spôsobená škoda). Ak potom súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a z jej skutkových tvrdení vyhodnotil, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody z dôvodu vydania nezákonného rozhodnutia (a nie nesprávneho úradného postupu), tomuto jeho záveru nie je čo vytknúť, pretože vydanie nezákonného rozhodnutia v sebe „konzumuje“ aj nesprávny úradný postup orgánu štátu, ktorý jeho vydaniu predchádzal. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súdu prvej inštancie a na vysvetlenie problematiky odvolací súd uvádza, že pri uplatňovaní náhrady škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu spravidla platí, že ide o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Pre túto formu činnosti je určujúce, že úkony úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú, a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia. Teda pokiaľ orgán štátu zisťuje podmienky a predpoklady pre

vydanie rozhodnutia, za týmto účelom zhromažďuje podklady, hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje a podobne, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia. Nesprávnosti, či vady v postupe, pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa tak prejavajú práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti za škodu môžu byť hodnotené len podľa § ust. 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (nezákonné rozhodnutie). Inými slovami nesprávny úradný postup je v tomto prípade pri uplatňovaní nároku na náhradu škody konzumovaný nezákonným rozhodnutím, v ktorom sa tento nesprávny úradný postup odzrkadlil. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Co/149/2018). Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa v tomto konaní uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá jej mala byť spôsobená vydaním nezákonného rozhodnutia.

19. Súd prvej inštancie potom správne posudzoval, či žalobkyňa uniesla na svoje tvrdenia aj dôkazné bremeno, ktorú ju v tomto spore zaťažovalo. Pokiaľ totiž žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody spôsobenej vydaním nezákonného rozhodnutia, bolo jej povinnosťou preukázať existenciu takéhoto nezákonného rozhodnutia. Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o nároku na náhradu škody je rozhodnutím tohto orgánu viazaný. Nestačí teda len subjektívny pocit žalobkyne, že ňou uvedené rozhodnutie je nesprávne, resp. nezákonné, pretože nezákonnosť musí byť konštatovaná na to oprávneným orgánom. Všeobecný súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody podľa cit. zákona nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia, ktorým mala byť podľa žalobkyne spôsobená škoda. Tento právny záver je už v judikatúre najvyšších súdnych autorít ustálený. Ako uviedol napr. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 103/2011, „v zmysle ust. § 4 ods. 1 druhej vety zákona č. 58/1969 Zb., ako aj v zmysle ust. § 6 ods. 1 druhej vety zákona č. 514/2003 Z.z. súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím orgánu, ktorým bolo zrušené alebo zmenené právoplatné rozhodnutie pre nezákonnosť. Dôvodová správa k ustanoveniu § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne uvádza, že nezákonnosť rozhodnutia nie je možné a ani účelné zisťovať v rámci konania o náhradu škody. Nezákonnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku o náhrade škody už konštatovaná príslušným orgánom, ktorý je podľa procesných predpisov oprávnený zrušiť nezákonné rozhodnutie pre jeho nezákonnosť. Otázkou nezákonnosti rozhodnutia nie je možné riešiť ako otázku predbežnú“.

20. Odvolací súd teda vo svetle uvedeného a ustálenej citovanej judikatúry sumarizuje, že žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. spôsobenej vydaním nezákonného rozhodnutia zo strany Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky č. S.-XXXXX/XX zo dňa 12.03.2010. Súd prvej inštancie jej žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania existencie rozhodnutia, ktorým by bola konštatovaná nezákonnosť vyššie uvedeného rozhodnutia správy katastra, teda ktorým by bolo predmetné rozhodnutie zmenené alebo zrušené pre nezákonnosť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potom v celom rozsahu správne a v súlade so zákonom, pretože práve žalobkyňa bola nositeľkou povinnosti tvrdiť a dôkaznej povinnosti, pričom je možné uzavrieť, že na základe ňou uvádzaných skutočností neuniesla dôkazné bremeno a existenciu nezákonného rozhodnutia nepreukázala. Na uvedený záver nemajú vplyv ani námietky žalobkyne prezentované v jej odvolaní, v ktorom sa vôbec nesnažila argumentovať voči záveru, že nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, ale obmedzila sa len na opisovanie priebehu skutkového deja, ktorý však bol súdu prvej inštancie na základe jej predošlých podaní a vyjadrení známy. Ani odvolací súd nemohol pristúpiť ku skúmaniu procesných postupov a vecnej správnosti rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto SR č. S.-XXXXX/XX zo dňa 12.03.2010, ktoré žalobkyňa považuje za nezákonné, pretože, ako už bolo uvedené vyššie, v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím nemôže ako predbežnú otázku sám riešiť a ustáliť nezákonnosť rozhodnutia.

21. Ak žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie porušil jej práva tým, že neodročil pojednávanie, aby si mohla zvoliť právneho zástupcu, a že nevykonala ňou navrhnuté dôkazné prostriedky, tieto jej odvolacie námietky vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné. V prípade nevykonania ňou navrhnutého dokazovania odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne, a v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keď vykonal pre jeho rozhodnutie dostatočné dokazovanie a v odôvodnení napadnutého rozsudku aj vysvetlil, prečo žalobkyňou navrhnuté dôkazy nevykonala. Odvolací súd súhlasí, že za stavu, ak žalobkyňa nepreukázala už existenciu nezákonného rozhodnutia, bolo ďalšie vykonávanie dôkazov nepotrebné, nadbytočné a nevhodné. Ako už uviedol vyššie, všeobecný súd nie je oprávnený podrobiť prieskumu údajné nezákonné rozhodnutie, a preto nie je namieste za takýmto účelom ani vykonávať dokazovanie. Taktiež v prípade namietaného neodročenia pojednávania z dôvodu zvolenia si právneho zástupcu žalobkyňou, súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že nejde o dôležitý dôvod, pretože žalobkyňa bolo predvolanie doručené dňa

30.04.2021, pričom samotné pojednávanie sa konalo dňa 25.05.2021. Žalobkyňa, ak chcela byť v konaní zastúpená, mala dostatok času od prevzatia predvolania na pojednávanie až do konania samotného pojednávania, na zvolenie si právneho zástupcu, nehovoriac o tom, že žalobkyňou iniciované konanie prebieha už od roku 2015. Vzhľadom na uvedené nie je v tomto prípade možné hovoriť o splnení podmienky dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania, ani o porušení akýchkoľvek procesných práv žalobkyne.

22. Odvolací súd vyhodnotil z vyššie uvedených dôvodov odvolacie námietky žalobkyne za nedôvodné a nespôsobilé privodiť požadovanú zmenu napadnutého rozhodnutia, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalovanej, plne úspešnej v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).